

Forfatter: Molbech, Christian

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin FRA: Molbech, Christian (1809-01-14)

Citation: Molbech, Christian: "BREV TIL: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin FRA: Molbech, Christian (1809-01-14)", i *Christian Molbech og Nikolai Frederik Severin Grundtvig - En Brevveksling*, Gyldendalske Boghandels Forlag (F. Hegel & Søn), s. 39. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991704-000-shoot-L0019917040000015.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Molbech og Nikolai Frederik Severin Grundtvig - En Brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Molbech.

(Nyeste Skilderi af Kjøbenhavn, 14. Jan. 1809. Nr. 28.)

Til Grundtvig,

da jeg i Sorø andengang havde læst hans Eddalære.

Tag fra Din fierne Ven en Hilsen, han sender saa gierne,

Ønsker: hvad selv han ei har, aldrig maa savnes af Dig;

Giennem Taager og Jis den trænge sig varm til Dit Hierte,

Vidne, at Livsblomsten end rent ei er visnet hos mig.

Tag min Tak for de Timer, som nys saa herligt hennrunde,

Da jeg med kvægende Lyst skuede giennem Dit Blik

Hvad sig i dybeste Oldtid for Nordboer har aabenbaret:

Gudernes høiere Kraft, Menneskets renere Liv,

Gamle Frasagn, i Skumringens hellige Mørke indhylled',

Giemte af navnløse Skald, første Gang tolked' af Dig.

Trøstig med kraftfulde Skridt Du vandre frem paa den Bane,

Som, mod vort Fædreland huld, Nornen betegnede Dig.

Og naar i gamle Nord mellem Felde og Kæmper Du stander,

Fro ved det straalende Liv, ingen end skued som Du;

Naar mellem Hedenolds Skygger Du grandsker hvad Saga os giemte;

Naar Du med mandige Sind tolker de herlige Kvad:

Naar Du ved tryllende Runer et livfuldt Billed fremkalder,

Hvor i de kraftfulde Træk fremspringer Heltenes Old:

Bøi da, min herlige Ven! og stundom fra iisdækte Klipper

Ned i Dalen med Lyst Øiet mod unge Natur.

Her, hvor det mildere Liv ved Vaarens Aande fremblomstrer,

Her skal Du finde Din Ven, tro, som Du stedse ham fandt.

Glad vil han skue Dig hist i Din mandige Kraft at fremtræde,

Skiøndt ei med lige Skridt, stræbe at følge Din Gang.

s. 40Seer Du ham da, som ofte, paa Banen haabløs at standse,

Seer Du hans svindende Liv røvet sit eneste Værd,

Svinder end selv hans Drømmes den sidste, den kiæreste Skygge:

Ræk ham da broderlig Haand, som Du ham rakte den hist,

Da vi indenfor Axelstads strenge, snorlige Volde,

Begge med Nordboers Sind, knytted' den evige Pagt.

Den 8. Jan. 1809.

Christian Molbech.